

Sygn. akt V U 1147/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant Anna Werner-Dudek

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2013 r. w Kaliszu

odwołania Z. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 5 sierpnia 2013 r. i z dnia 11 września 2013 r. Znak (...)

w sprawie Z. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżone decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 5 sierpnia 2013 r. i z dnia 11 września 2013 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje odwołującemu Z. S. prawo do emerytury poczynając od dnia (...) r.

UZASADNIENIE

Decyzjami z dnia 5 sierpnia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., odmówił Z. S. prawa do emerytury dla pracowników zatrudnionych w szczególnych, albowiem wnioskodawca nie osiągnął wymaganego okresu takiej pracy. Tym samym organ rentowy nie uwzględnił wnioskodawcy do okresu pracy w warunkach szczególnych zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w okresie 01.04.1977 r. – 28.07.1986 r. i w okresie 01.10.1987 r. – 22.08.1992 r., albowiem w wystawionych wnioskodawcy za te okresy świadectwach pracy w warunkach szczególnych, pracodawca nie określił tonażu kierowanych przez odwołującego pojazdów.

Odwołanie od każdej z wyżej podanych decyzji złożył Z. S., wnosząc o ich zmianę decyzji i przyznanie prawa do emerytury, przy zaliczeniu pracy wykonywanej w latach 1977-92 jako okresu pracy w warunkach szczególnych. Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd połączył sprawy z obydwu odwołań do wspólnego rozpoznania i wyrokowania.

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołujący Z. S., urodzony dnia (...) r., w okresie 01.04.1977 r. – 28.07.1986 r. był pracownikiem Przedsiębiorstwa (...) w R., a w okresie 01.10.1987 r. – 30.06.1992 r. był pracownikiem (...) w R., zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego najpierw marki S.z przyczepą, a następnie marki L.. Aż do rozwiązania stosunku pracy, pracodawca nie zmieniał odwołującemu stanowiska (dowód: świadectwa pracy, świadectwa pracy w warunkach szczególnych w aktach ZUS). Odwołujący w podanych wyżej okresach wykonywał

codziennie i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązki kierowcy samochodu ciężarowego. Były to pojazdy o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, przystosowane do przewozu towarów masowych (dowód: zeznania świadków: D. A., Z. B., M. B., zeznania odwołującego).

Łączny okres składkowy i nieskładkowy odwołującego na dzień 1 stycznia 1999 r. wynosi 28 lat 9 miesięcy i 5 dni. Uznany przez ZUS okres pracy w warunkach wynosi 2 lata 5 miesięcy i 25 dni. Przypada on poza badanym okresem. Odwołujący nie jest członkiem OFE.

/bezsporne/

Ustalając powyższy stan faktyczny sąd dał wiarę zeznaniom świadków. Sąd dał również wiarę zeznaniom odwołującego oraz przedłożonym w ZUS-ie świadectwom pracy i świadectwom pracy w warunkach szczególnych.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12. 1998 r., o emeryturach i rentach (Dz. U. nr 162 poz.1118 z póź. zm.), ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącymi pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ustawy.

Osoby urodzone po dniu 31 grudnia 1948 r., w myśl uregulowania zawartego w przepisie art. 184 ust. 1 cytowanej ustawy, mogą nabyć prawo do emerytury na powyższych warunkach po osiągnięciu wieku określonego w art.32 ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęli:

- okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat

oraz

- okres składkowy i nieskładkowy wynoszący w przypadku mężczyzn co najmniej 25 lat.

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa wyżej, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Wiek emerytalny, o którym mowa w art. 32 ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom wymienionym wyżej przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Zgodnie z przepisem § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach (Dz. U. nr 8 poz. 43 z póź. zm.) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej "wymaganym okresem zatrudnienia", uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami składkowymi, okresami nieskładkowymi oraz ewentualnie okresami uzupełniającymi (okresy ubezpieczenia rolniczego, okresy pracy w gospodarstwie rolnym). W myśl § 4 ust.1 cytowanego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1. osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn;
2. ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy o charakterze osobowym jak i w postaci dokumentacji pracowniczej (świadectwa pracy, świadectwa pracy w warunkach szczególnych), wskazuje jednoznacznie, iż odwołujący legitymuje się dalszym okresem pracy w warunkach szczególnych. Odwołujący wykonywał w okresie 01.04.1977 r. – 28.07.1986 r. oraz w okresie 01.10.1987 r. – 22.08.1992 r. prace polegające na kierowaniu samochodem ciężarowym, o

dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Prace takie spełniały warunki wymienione w wykazie A dział VIII pkt. 2 załącznika do cytowanego wyżej rozporządzenia. Pracę taką odwołujący wykonywał codziennie i w pełnym wymiarze czasu pracy. Łączny okres wykonywania takiej pracy wynosi 14 lat 2 miesiące i 26 dni, co w połączeniu z okresem pracy w warunkach szczególnych uznanym przez ZUS, sprawi o ponad 15-letnim okresie pracy w warunkach szczególnych. Spełniona została zatem przesłanka co najmniej 15-letniej pracy w warunkach szczególnych. Cały badany okres pracy w warunkach szczególnych przypada przed dniem 1 stycznia 1999 r.

Poza sporem pozostawało spełnienie przez odwołującego pozostałych warunków koniecznych do przyznania emerytury. Odwołujący legitymował się na dzień 1 stycznia 1999 r. ponad 28-letnim okresem ubezpieczenia i w chwili składania odwołania miał ukończony 60-ty rok życia.

Zaskarżone decyzje podlegały więc zmianie jak w sentencji.